

Зелена квітка тиші

Михайло Григорів

ЗЕЛЕНА КВІТКА ТИШІ

(збірка віршників-верлібрів, уривок)

* * *

у привечірніх борознах
цвіте собі вечір
поспішає до хати
молоко у глечиках

* * *

веселі дзвоники криниць
у затинок відер
глибиняться

* * *

розливає тишу
зелена квітка тиші —
заховатися в ній
чи як?..

* * *

грається сніг
де виямки садів — присідає
де кучугури — минає
і летить собі у садок —
ворушке світло несе

* * *

в затишинах білого саява —
тріпотливі озерця троянд
край садка —
тріпотливі крапельки вишень

як обійняти оце?..

* * *

озирнулися дощі —
сині сливи загойдують вітер
озирнулися —
жовті парасольки листя
в порожній воді
порожніють

* * *

наввипередки з дощем
біжать сиві калюжі —
розсипаються
в стеблах
в'юнких доріг

* * *

якби у той вівторок падав дощ
то й сьогодні був би вівторок
а так —
ні дощу
ні вівторка

* * *

чорнобоко — ожина
червоняво — малина
не розбігаються —
кожна сама собі дощик

* * *

тече собі ріка
бо має береги

а чого на березі сидиш?
когось проводиш?.

* * *

продовжити річку —
це побігти за нею

це змалювати на глині
галузки хвиль

* * *

поскладала олівці —
вишиває

пташка летіла — спинилася
котилася річка — спинилася
тепер собі сидять —
дивуються
одне з одного

* * *

вези вези мене конику
попід сонцем

вези вези мене річко
між садками

вези вези мене мамо
та й до тата